

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om den økonomiske politik i euroområdet 2017**(tillægsudtalelse)**

(2018/C 081/31)

Ordfører: **Petr ZAHRADNÍK**Medordfører: **Javier DOZ ORRIT**

Plenarforsamlingens beslutning:	27.4.2017
Retsgrundlag	Artikel 29, litra A, i gennemførelsesbestemmelserne til EØSU's forretningsorden
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Vedttaget i sektionen	5.10.2017
Vedttaget på plenarforsamlingen	19.10.2017
Plenarforsamling nr.	529
Resultat af afstemningen	158/4/6
(for/imod/hverken for eller imod)	

Præambel

Denne udtalelse er en del af en større pakke på fire udtalelser fra EØSU om fremtiden for den europæiske økonomi (udbygning af Den Økonomiske og Monetære Union, den økonomiske politik i euroområdet, kapitalmarkedsunionen og fremtiden for EU's finanser)⁽¹⁾. Pakken kommer i forbindelse med den hvidbog om Europas fremtid, som blev lanceret af Kommissionen for nylig og tager hensyn til talen om Unionens tilstand i 2017 ved Kommissionens formand Jean-Claude Juncker. I overensstemmelse med EØSU's resolution om Europas fremtid⁽²⁾ og tidligere udtalelser om fuldførelse af ØMU'en⁽³⁾ understreger denne pakke af udtalelser behovet for en fælles forståelse af EU's styring, som går langt ud over tekniske tilgange og foranstaltninger, og først og fremmest er et spørgsmål om politisk vilje og et fælles perspektiv.

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Disse konklusioner og anbefalinger er udarbejdet som supplement til udtalelsen ECO/423, som denne udtalelse fuldt ud tilslutter sig og bygger på. De er også i overensstemmelse med de tre andre udtalelser om Europas økonomiske fremtid, som der henvises til i præambelen.

1.2. EØSU glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til udviklingen af den økonomiske politik i euroområdet, og overvåger nøje de omstændigheder, der former denne udvikling. Udvalget anser dog de forhold, der forbinder euroområdet med de finanspolitiske aspekter, og styrkelsen af områdets institutionelle rammer for at være særlig vigtige.

1.3. EØSU mener, at der er et væsentligt behov for en afbalanceret kombination af økonomiske politikker for euroområdet, hvis pengepolitiske, finanspolitiske og strukturelle komponenter er indbyrdes forbundne. På grund af den planlagte sammenlægning af disse politikker i tråd med den økonomiske udvikling er dette blevet en faktor af stadig større betydning.

1.4. EØSU er uenig i Det Europæiske Råds afvisning af en positiv finanspolitisk kurs og opfordrer det til at genoverveje denne beslutning. Det forventes, at man bevæger sig væk fra Den Europæiske Centralbanks kvantitative lempelsespolitik, hvilket styrker argumenterne for at vedtage en positiv finanspolitisk kurs. Samtidig erkender EØSU, at en positiv finanspolitisk kurs bør målrettes, så den ikke øger det fortsat høje niveau af offentlig gæld, og specifikt omfatte områder, der skaber klare langsigtede fordele.

⁽¹⁾ Denne pakke omfatter EØSU-udtalelserne *Den økonomiske politik i euroområdet 2017* (tillægsudtalelse), *Midtvejsevalueringen af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen* (se side 117 i denne EUT), *En dybere Økonomisk og Monetær Union inden 2025* (se side 124 i denne EUT), og *Oplæg om fremtiden for EU's finanser i 2025* (se side 131 i denne EUT).

⁽²⁾ EØSU's resolution (EUT C 345 af 13.10.2017, s. 11).

⁽³⁾ EUT C 451 af 16.12.2014, s. 10 og EUT C 332 af 8.10.2015 s. 8.

1.5. EØSU noterer sig den forbedrede økonomiske situation i euroområdet og anbefaler, at der med henblik på at fastholde og styrke denne træffes afgørende skridt for at stimulere investeringerne og gennemføre strukturreformer, der fremmer både en højere produktivitet og kvalitetsjob. Strukturreformer bør i højere grad gennemføres i overensstemmelse med processerne vedrørende det europæiske semester. EØSU anbefaler desuden, at behovet for strukturreformer betragtes som et forhold, der gør sig gældende for euroområdet eller hele EU og ikke bare håndteres som enkeltstående strukturelle foranstaltninger i de enkelte medlemsstater.

1.6. EØSU går kraftigt ind for øget samhørighed i euroområdet, både i form af øget koordinering af den økonomiske politik og finanspolitikken og med en forbedring af den finansielle formidling ved at fuldføre den finansielle union og sikre euroområdet større indflydelse i den globale økonomi. For at tackle disse udfordringer anbefaler EØSU, at euroområdets institutionelle rammer styrkes tilsvarende.

1.7. Efter EØSU's mening er euroen hele EU's valuta. Udvalget går ind for at forbedre den økonomiske situation i EU, hvilket til gengæld vil give mulighed for at udvide euroområdet med en forventet positiv indvirkning på såvel euroområdet som dets nye medlemmer.

1.8. EØSU konstaterer, at der som følge af brexit og den uforudsigelighed, der knytter sig til den nuværende amerikanske administration, også bør tages behørigt hensyn til den politiske og økonomiske udvikling på verdensplan.

1.9. EØSU er opmærksom på, at der er grænser for, hvor meget euroområdets funktion kan forbedres i henhold til de gældende regler (hovedsageligt strukturelle foranstaltninger). For nogle af de mere grundlæggende aspekter (f.eks. forbedring af områdets institutionelle rammer og anvendelse af nye finanspolitiske instrumenter) må der vedtages nye regler.

1.10. I forbindelse med de kommende økonomiske og politiske anbefalinger for 2018 understreger EØSU, at der er behov for at lancere en debat om følgende:

- oprettelse af en finanspolitisk union
- øget ansvar til medlemsstaterne i forbindelse med deres forpligtelser over for euroområdet
- behovet for strukturreformer under det europæiske semesters platform
- yderligere styrkelse af den økonomiske samordning og styring
- forbedring af systemet for finansiel formidling og dermed en forøgelse af langsigtede investeringer i tråd med FN's mål for bæredygtig udvikling, ved at benytte sig af den rolle, som EIB, EIF og EFSI 2.0 spiller
- større indflydelse i verden til euroområdet.

1.11. EØSU er opmærksom på det store behov for, at øget investeringsaktivitet afspejles i lønudvikling og faldende arbejdsløshed. Euroområdet bør også være gearret til at tackle de skævheder, der beskrives i udtalelsen, og som kan udgøre en grundlæggende hindring for langsigtet vækst, hvis problemet varer ved og ikke løses.

1.12. For at sikre afgørende støtte fra borgerne til euroområdets genopretning og strukturreformer i den henseende må reformernes sociale dimension styrkes, og der bør anvendes demokratiske, gennemsigtige former for styring af euroområdet, som sigter mod økonomisk velstand og en høj levestandard.

2. Baggrund

2.1. Som en del af den jævnlige tilbagevendende proces vedrørende det europæiske semester offentliggjorde Kommissionen i november 2016 dokumenter til Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet samt en meddelelse »En positiv finanspolitisk kurs i euroområdet«. EØSU udarbejdede en udtalelse om disse dokumenter, ECO/423, som blev vedtaget på udvalgets plenarforsamling i februar 2017. Siden da har udviklingen af EU's økonomiske politik og visse medlemsstaters aktiviteter betydet, at problemet har udviklet sig betydeligt. Denne tillægsudtalelse fokuserer på at afspejle de vigtigste elementer af udviklingen:

- Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet (marts 2017)
- økonomisk forårsprognose (maj 2017)
- meddelelse om landespecifikke henstillinger for 2017 (maj 2017).

Sideløbende hermed blev en hvidbog om Europas fremtid samt et oplæg om en dybere Økonomisk og Monetær Union og om fremtiden for EU's finanser offentliggjort i den pågældende periode og i september 2017 fulgt op af Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, i hans tale om Unionens tilstand. Derudover kunne der konstateres en markant udvikling af den måde, euroområdet fungerede på med hensyn til dets finanspolitiske aspekt. Denne udtalelse tager således hensyn til den økonomiske udvikling i 2018 og afspejler EØSU's forslag til henstilling om den økonomiske politik i euroområdet for 2018.

2.2. Den aktuelle økonomiske genopretning forløber markant hurtigere end forventet. Euroområdet har imidlertid stadig behov for flere investeringer, som også kunne ledsages af en velafvejede finanspolitisk stimulusforanstaltning, der forhindrer, at den offentlige gæld vokser på lang sigt. Krisens konsekvenser og de politikker, der er udviklet, påvirker stadig arbejdsløsheden, fattigdommen og uligheden og er en medvirkende årsag til de økonomiske og sociale forskelle mellem medlemsstaterne. Det er derfor afgørende at fremme vækstperspektiverne med større støtte til investeringer i euroområdet ledsaget af en socialpolitik, der begrænser fattigdom og ulighed. Ifølge Kommissionens økonomiske forårsprognose er investeringer ledsaget af en tilsvarende lønudvikling og en fortsat nedgang i arbejdsløsheden, som bidrager til at styrke den indenlandske efterspørgsel, en nøglefaktor til at understøtte det økonomiske opsving.

2.3. Desuden er der brug for et mere sammenhængende euroområde. Et sådant kan fremmes ved at fuldføre den finansielle union, der forventes at have en positiv virkning på investeringerne, hvilket de nuværende regler giver mulighed for. Yderligere styrkelse af en koordineret økonomisk politik og finanspolitik rettet mod en finanspolitisk kapacitet for euroområdet og oprettelsen af et selvstændigt budget for dette samt en mere solid institutionel arkitektur for euroområdet, som giver mulighed for bedre intern og eksternt repræsentation samt øget ansvar for dets enkelte medlemmer, forudsætter, at der indføres nye regler.

2.4. I et af scenarierne i hvidbogen om Europas fremtid overvejes muligheden for et Europa i flere hastigheder med euroområdet som mulig vigtig skillelinje. I dette tilfælde er EØSU imidlertid af den opfattelse, at euroen er valutaen for EU som helhed. Derfor bør der skabes incitament for medlemsstater uden for euroområdet til at overveje tilslutning til euroen som en prioritet i deres interne politikker.

2.5. Kommissionens vinter- og forårsprognoser fokuserer på en situation med »stor usikkerhed« med hensyn til såvel interne som eksterne risici i forbindelse med vækst som følge af kommercielle, finansielle og geopolitiske faktorer. I sin forårsprognose udtrykker Kommissionen bekymring for, at udviklingen i USA og UK (brexit) muligvis påvirker den (moderate) genopretning i Europa negativt. Trump-administrationen er endnu mindre forudsigelig end oprindeligt forventet, og den betragter det vedvarende høje overskud på de løbende poster i Tyskland og i euroområdet som et problem. Dette kan give USA anledning til at træffe uhensigtsmæssige handelspolitiske foranstaltninger med skadelige virkninger for EU og euroområdet. Brexit er også en ubekendt. Den lange optakt til forhandlinger indgyder ikke tillid til det endelige resultat, og resultatet af valget i juni antyder, at forhandlingerne vil være forbundet med komplikationer og forsinkelser.

2.6. Af Kommissionens seneste økonomiske forårsprognose fremgår det, at dens henstillinger og EØSU's udtalelse (ECO/423), der støttede en positiv finanspolitisk kurs i euroområdet som helhed i 2017 — og som nu er blevet forkastet via Rådets henstilling af 10. marts 2017 — var på rette spor. EØSU er uenig med Det Europæiske Råds beslutning og mener, at den risiko, der siden har udviklet sig, og Kommissionens forårsprognose bekræfter hensigtsmæssigheden af at opretholde en positiv finanspolitisk kurs i forbindelse med budgetpolitikken.

3. Generelle bemærkninger

3.1. ØMU's betydning som central prioritet for den europæiske integration blev fremhævet i forbindelse med markeringen af 60-årsdagen for undertegnelsen af Rom-traktaterne og de efterfølgende drøftelser om EU's fremtid. Det blev ligeledes anført, at det trods de resterende og stadig uløste problemer vil være forkert at anlægge en alt for defensiv tone hvad angår euroområdet. I stedet bør der indtages et mere ambitiøst synspunkt om områdets fremtid og arbejdes for specifikke foranstaltninger til en bedre udnyttelse af dets potentiale. EØSU er helt enig i dette.

3.2. Med hensyn til fremgangen i EU's økonomi og en rimelige omfordeling af de indkomster og den velfærd, der dermed skabes, fremhæves det i udtalelse ECO/423, at det er vigtigt, at en afvejet økonomisk politikssammensætning indeholder monetære, finanspolitiske og strukturelle instrumenter samt foranstaltninger, der fokuserer på at fremme det finansielle markedes funktionalitet og effektivitet, herunder passende regulering for at forhindre uansvarlig risikabel adfærd blandt visse finansielle institutioner. EØSU er overbevist om, at udviklingen i de seneste få måneder på mange måder har gjort dette mere vigtigt.

3.3. EØSU støtter fuldt ud fuldførelsen og udbygningen af ØMU'en inden 2025. I den forbindelse er denne udtalelse i overensstemmelse med den pakke af andre udtalelser fra EØSU vedrørende den økonomiske fremtid for Europa, der henvises til i præambelen. EØSU mener, at der bør lægges særlig vægt på følgende:

3.3.1. De finanspolitiske, økonomiske og strukturelle politikker bør styrkes og samordnes yderligere med det sigte at skabe en effektiv blanding af disse politikker og anvende bevillingerne på den stærke (øremærkede) budgetpost for euroområdet inden for rammerne af EU-budgettet. Det er første gang, at begrebet »finanspolitisk union«, der optræder i oplægget om en dybere Økonomisk og Monetær Union, anvendes på et så højt politisk niveau. En »finanspolitisk union« i et homogent monetært og økonomisk miljø og i et fungerende indre marked omfatter også en fælles eller nøje samordnet finanspolitik (som både dækker beskatning og udgifter), der fremmer fair beskatning og en systematisk og effektiv kurs i forhold til skatteunddragelse og -svig.

3.3.2. En nødvendig forudsætning for at forbedre euroområdet er — på grundlag af en samlet forståelse af EU's økonomiske styring, navnlig processen vedrørende det europæiske semester — de enkelte aktørers ansvar. Medlemsstaternes individuelle ansvar og forpligtelser bør fastholdes eller endog fremmes i alle eksisterende mekanismer for økonomisk styring, herunder objektiv kontrol, anvendelse af alle præventive og korrigerende foranstaltninger, og endelig sanktioner, om nødvendigt.

3.3.3. Produktivitetsråd anbefales som hensigtsmæssige redskaber baseret på en aktiv deltagelse af alle relevante arbejdsmarkedsparter til at lette gennemførelsen af strukturreformerne, som ud over at forbedre de enkelte medlemsstaters økonomiske kapacitet bidrager væsentligt til at øge funktionaliteten og ensartetheden af det indre marked som helhed ved at fjerne visse lovgivningsmæssige hindringer og barrierer, uden at dette berører de etablerede sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder.

3.3.4. Effektiviteten af den finansielle formidling kan forbedres væsentligt ved at anvende hele spektret af deltagere på de finansielle markeder i tråd med tanken bag bankunionen og kapitalmarkedsunionen. Med hensyn til at gøre den finansielle formidling mere effektiv bør fokus være på realinvesteringer og ikke på at øge den virtuelle finansielle sektors volumen.

3.3.5. For at opnå en stærk og respekteret ØMU — inden for rammerne af de aktuelle forandringer i den globale økonomi — er dennes eksterne repræsentation også meget vigtig. Det er af afgørende betydning, at de individuelle medlemsstater er enige om positionerne i forhold til deres globale partnere dér, hvor EU taler med én stemme, men det er lige så vigtigt, at der også træffes foranstaltninger til fremme af en hensigtsmæssig institutionel struktur, der modsvarer denne fælles interesse i global sammenhæng⁽⁴⁾;

3.3.6. I tilfælde, hvor dette var rimeligt, burde muligheden for at udvide det nuværende euroområde i øvrigt have været taget i betragtning. Visse lande — især i Central- og Østeuropa — udviser meget positive indikatorer for økonomisk ydeevne og evalueres meget positivt i forbindelse med det europæiske semester. De vil tilsyneladende kunne støtte eurorådets funktion og øge dets betydning i EU.

3.3.7. Endelig forudsætter borgernes opbakning til det nye ØMU-projekt, at der oprettes instrumenter for at sikre, at beslutninger om økonomisk styring er demokratiske, og at det indre marked suppleres med en stærk social søjle.

3.4. EØSU mener, at tilskyndelse til yderligere investeringer samt udvikling og gennemførelse af strukturreformer, som i højere grad kunne have været promoveret i processen vedrørende det europæiske semester, navnlig under hensyntagen til rammerne for det indre marked, er af central betydning for eurorådets funktion. Investeringer, der finansieres af EIB, EIF eller EFSI, giver positive resultater, bl.a. regionale projekter, som der er behov for. Deres volumen er imidlertid stadig ikke tilstrækkelig til at afhjælpe den mangel på investeringer, der kan opstå, især i krisetider. Disse instrumenter bør bidrage til at skabe et tilstrækkeligt robust system, som muliggør en deling af offentlige og private finansieringskilder. Stabilitets- og

⁽⁴⁾ For yderligere oplysninger se f.eks. EUT C 177 af 18.5.2016, s.16.

vækstpaktens fleksibilitet bør udnyttes til dette formål for at muliggøre anvendelse af den gyldne regel om, at investeringer og dermed forbundne løbende udgifter gennemføres på en måde, så de giver resultater og virkninger i fremtiden. Strukturreformernes fokus bør tydeligt flyttes fra de enkelte medlemsstater til det indre markedes overordnede funktion.

3.4.1. Formålet med strukturreformerne bør først og fremmest være at fjerne eksisterende ubalancer og skabe gunstige betingelser for langsigtet udvikling i overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling. Blandt sådanne ubalancer kan nævnes de voksende forskelle inden for EU og inden for de enkelte medlemsstater. Strukturreformerne bør føre til vedtagelsen af foranstaltninger, som tager højde for den fælles europæiske kontekst og ikke kun for enkelte medlemsstaters delbehov.

3.4.2. I EU-sammenhæng bør reformerne ikke blot tilpasses interne politiske prioriteter, men også ses i et EU-perspektiv som helhed, nemlig et perspektiv om strategiske projekter, der kan skabe solid EU-merværdi.

3.4.3. Parallelt med strukturreformerne bør man fremme kvalitetsjob med særlig vægt på et passende lønniveau og fuld respekt for social retfærdighed.

3.4.4. Der er stadig brug for adskillige reformer til at forbedre den lovgivning, der understøtter virksomhedsudvikling og sikrer passende beskyttelse af borgerne. Som eksempler på områder, hvor der skal gennemføres strukturreformer, kan nævnes: regler for opstart af virksomhed, byggetilladelse, optagelse af lån, afgiftsbetaling, handel på tværs af grænserne, registrering af ejendom og harmonisering af skattepolitik, og disse reformer skal bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig begrænse skadelig konkurrence heri. Det offentlige/politiske klima (dvs. effektivitet og integritet i den offentlige sektor, sikkerhed og stabilitet i hele projektets levetid) spiller også en vigtig rolle. Ikke mindst hvad angår offentlighedens accept af disse reformer bør det bemærkes, hvor kompliceret en proces der ligger bag gennemførelsen af disse reformer, og at deres makroøkonomiske resultater afhænger af mange komplekse processers funktion på mikroniveau. En vigtig forudsætning for at opnå offentlighedens støtte til reformerne er, at man redegør for disse konsekvenser. Støtte fra offentligheden kræver, at beslutninger om de instrumenter, der oprettes til at bidrage til euroområdet fortsatte funktion, træffes på en legitim og demokratisk måde, som skaber den rette balance mellem den økonomiske og den sociale søjle.

3.4.5. Det er muligt at skabe et stærkere forhold mellem behovet for strukturreformer, det europæiske semester, den flerårige ramme for gennemførelsen af ESI-fondene (eller mere generelt EU's budget) og et mere udviklet og effektivt euroområde. Et stærkere forhold mellem strukturreformerne og EU-budgettet med henblik på at fremme konvergens på mellemlang til lang sigt hænger tæt sammen med den forventede begrænsning af ECB's kvantitative lempelsespolitik, når en stram pengepolitik giver større mulighed for at udnytte de budgetmæssige strømme.

3.5. Samtidig er der brug for en fornyet indsats for at opnå opadgående konvergens i levestandarderne og de sociale standarder samt i lønningerne i og mellem medlemsstaterne som en minimumsbetingelse for at øge tilliden til EU og sikre Europas fremtid. Den europæiske søjle for sociale rettigheder bør støtte konvergens.

3.5.1. I denne forbindelse er der brug for politikker, der styrker den indenlandske efterspørgsel i EU og i euroområdet generelt samt i lande med højt overskud på de løbende poster/handelsoverskud, med henblik på at genskabe balancen i euroområdet og i forhold til resten af verden.

3.5.2. EU's medlemsstater bør ikke basere deres strategier for konkurrenceevne på den antagelse, at lønniveauerne fortsat vil være lave. En effektiv kombination af økonomiske politikker bør føre til stimulering af investeringerne i infrastruktur, og øgede udgifter til uddannelse, forskning, erhvervsuddannelse og kvalifikationer bør give udslag i produktivitetsvækst samt løn- og indkomststigninger, der samtidig afspejler livscyklusen, karriereudvikling og ændrede leveomkostninger. EØSU respekterer imidlertid de enkelte medlemsstaters forskellige situationer og primære ansvar for at håndtere dette ved hjælp af moderne metoder for kollektive overenskomstforhandlinger.

3.5.3. I en række lande i euroområdet viser situationen på arbejdsmarkedet, at de udestående strukturreformer på området bør fokusere på at nedbringe de høje niveauer af midlertidigt, ufrivilligt deltidsarbejde og lave lønninger samt på at fremme kvalitetsjob med en arbejdsstyrke med højere uddannelses- og færdighedsniveauer. Det sunde grundlag for dialog mellem arbejdsmarkedets parter og kollektive forhandlinger baseret på disse parter uafhængighed bør danne grundlag for en ny type arbejdsmarkedsreform. Den sociale retfærdighed vil således forbedres og produktiviteten i økonomien stimuleres.

3.6. Særlige foranstaltninger til at gennemføre strukturreformer og styrke samordningen af den økonomiske politik og finanspolitikken kan træffes under det nuværende regelsæt. De kan styrkes yderligere ved hjælp af den næste flerårige finansielle ramme for tiden efter 2020. Til gengæld vil en yderligere konsolidering af euroområdet med en fælles budgetpolitik eller stærkere tilstedeværelse af euroområdet på verdensplan kræve helt nye bestemmelser.

4. Særlige bemærkninger

4.1. Af de grunde, der fremgår af denne udtalelse, opfordrer EØSU Kommissionen og Rådet til at indarbejde en passende positiv finanspolitisk kurs i henstillingerne om den økonomiske politik i euroområdet for 2018. Dette forslag er særlig vigtigt for så vidt angår behovet for passende og bæredygtig økonomisk vækst og sikring af en velfungerende blanding af økonomisk og monetær politik, hvis ekspansive karakter ikke kan fortsætte i det uendelige.

4.2. Udvalget mener, at man under gennemførelsen af investeringsplanen for Europa, som udvalget støtter, bør prioritere projekter, der overholder målene for bæredygtig udvikling og tager hensyn til det sociale og miljømæssige ansvar.

4.3. EØSU er overbevist om, at udviklingen i EU's økonomisk-politiske paradigme gennem de seneste måneder er et tydeligt tegn på øget politisk opbakning til en tilgang, der fører til en finanspolitisk union med euroområdet som platform. I den forbindelse anbefaler EØSU, at den fortsatte udvikling overvåges nøje, og udvalget er fuldt ud parat til at deltage i bestræbelserne på at øge det finanspolitiske fokus, som er en forudsætning for et mere homogent euroområde. Det er også vigtigt at observere, hvordan denne udvikling kommer til udtryk i eventuelle ændringer af de institutionelle strukturer og systemer.

4.4. EØSU mener fortsat, at det på et tidspunkt, hvor en uddybning af ØMU'en igen er en topprioritet, er meget vigtigt ikke at undervurdere de processer, der er forbundet med et mere effektivt og mere velfungerende indre marked. Et effektivt og velfungerende indre marked er en grundlæggende forudsætning for overhovedet at forestille sig en udbygget ØMU. ØMU'en kan kun opfylde forventningerne, hvis den fremtidige åbning og liberalisering af det indre marked fortsætter, hvis dets ensartethed styrkes, og hvis synlige og skjulte nationale beskyttende barrierer fjernes.

4.5. EØSU er enig i, at grundlaget for en udbygget ØMU også må være i overensstemmelse med processen for finansiel formidling. Bankunionen og kapitalmarkedsunionen er hovedelementerne i den finansielle union. Bankunionen vedrører primært stabil og forudsigelig adfærd i banksektoren. Den bør også suppleres med tilstrækkelige finansielle midler til at håndtere eventuelle bankkrak. Kapitalmarkedsunionen øger til gengæld mulighederne for at tildele finansielle kilder og er stadig i en tidlig udviklingsfase. I forbindelse med reale investeringer bør det fremgå tydeligere, at den finansielle formidling er velfungerende.

4.6. EU's fremtid afhænger også af styrkelsen af Unionens integration og konsolideringen af dens rolle i global sammenhæng. Dette er en af de få nøgleprioriteter, navnlig på nuværende tidspunkt, og det er et anliggende af fælles interesse for alle EU's medlemsstater. Med henblik på at nå dette mål vil det være hensigtsmæssigt at styrke EU's fælles repræsentation på den internationale scene samt på dette plan fremme og respektere de fælles værdier, principper og politikker, f.eks. politisk og økonomisk frihed og lighed og social retfærdighed, værdien af frie virksomheder i forbindelse med handel og investeringer, skabelse af vilkår for et retfærdigt og åbent konkurrencepræget miljø samt eliminering af virksomheders ulovlige og kriminelle fremgangsmåder såsom misbrug af skattesystemer og offentlige udbudsprocedurer. Desuden er respekten for sociale og civile rettigheder og grundlæggende krav til miljøstandarder yderst vigtig.

Bruxelles den 19. oktober 2017.

Georges DASSIS
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg